

mandsrapport, der er kommet, må det være klart, at det er ikke det store anslag mod dansk erhvervslivs konkurrenceevne, som de har gået og talt om i månedsvi.

Men der vil stadig være administrative problemer. Det er der for mig ingen tvivl om. For regeringen har valgt – med rette eller urette – at lytte til erhvervslivet, at gennemføre et kompliceret system, som tager hensyn til mange særinteresser, i modsætning til at vedtage et enkelt, men muligvis uretfærdigt system. Det er de to valgmuligheder, man har haft, og man har altså valgt at lytte til indvendingerne og får dermed et kompliceret system.

Det skal nok vise sig, at vi ikke har set den sidste rettelse til proceslisten, og at vi ikke har set den sidste beskrivelse af administrative problemer; det vil der blive ved med at være, og det må vi så tage, efterhånden som de dukker op.

Det Radikale Venstre støtter disse lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Da Folketinget i foråret havde den store energi- og CO₂-afgiftspakke til behandling, blev der bl.a. gennemført et par arrangementer, hvor man havde mulighed for teknisk gennemgang. På daværende tidspunkt formulerede jeg nogle problemstillinger om, hvorvidt det nu også i praksis var muligt at lave disse opgørelser af rumopvarmning osv. Ministeriernes teknikere forsikrede mig og de andre tilstedeværende om, at det intet problem var.

Problemet var jo nok på daværende tidspunkt – det har vi så sort på hvidt i dag – at de mennesker, som man satte til at lave sådan nogle lovtekster, bestemmelser og reguleringer, var mennesker, som er gået direkte fra det hyggelige miljø på universiteterne og over bag ministeriernes tykke mure.

Hvis man bare i 14 dage havde gjort sig den ulejlighed at være ude på en produktionsvirksomhed og set, hvilke forhold der hersker dér, ville det lovkompleks, Folketinget vedtog, aldrig have fået den udformning, og vi var sluppet for de ændringer, der nu bliver præsenteret for os i dag, og hvor jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold: Det her bliver ikke de sidste ændringer.

For sagen er jo den, at først efterhånden som brancherne er i stand til at dokumentere, at tingene ikke kan lade sig gøre, er det muligt at få regeringen og embedsværket i tale. Det er jo et underligt samfund, hvor politikerne vedtager nogle regler, og de skal virke, medmindre men-

neskene, virksomhederne derude kan dokumentere, at det ikke hænger sammen. Det burde jo ærlig talt være et samfund, hvor det var sådan, at man fra politisk side var i stand til at påvise, at tingene kan lade sig gøre. Men sådan er det ikke.

Derfor har vi to store lovkomplekser foran os i dag. Der er måske nogle, der vil sige, at det bare er nogle små justeringer. Ja, det er jeg enig i. Men de afgiftstekniske ændringer m.v., der ligger i lovforslag nr. L 69, kræver det altså 36 sider at forklare sig ud af.

Hele syv emner bliver taget op, og dér skal man så i gang med lange, lange forklaringer og nogle lovparagraffer, der jo i deres længde er fuldstændig umulige for den almindelige håndværksmester eller den almindelige selvstændige erhvervsdrivende at få noget som helst fornuftigt ud af.

Det her er ren beskæftigelsesterapi for statsautoriserede revisorer, advokater og andre. Det kræver, at man er nødsaget til at hyre ganske mange eksperter bare for at kunne få en almindelig virksomhed til at fungere. Det er ikke rimeligt.

Man skriver, at det ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser har. Det er rent vrøvl. Det her betyder, at den konto i virksomhedens regnskab, der hedder revisorudgifter og advokatudgifter, kommer til at eksplodere. For hvis den arme virksomhedsindehaver ikke sørger for at rette sig efter de her regler, så er skatteministeren parat til med bål og brand at drive klapjagt på folk, for de skal bare indrette sig efter de regler, Folketinget har vedtaget, vel vidende at de regler er så uforståelige, at det stort set er umuligt for nogen at få fornuft ud af det.

Lad mig give et par eksempler. Det er ganske vist ikke fra L 69, men fra L 68. Dér kan man i punkt 11 læse, at i bilaget til loven nu indsættes nogle nye punkter, og jeg vil koncentrere mig om dem, der hedder 33 og 34.

33 lyder som følger:

»Elektricitet anvendt ved fremstilling af de under punkt 1-16 nævnte varer, i det omfang elektriciteten anvendes i inddampningsanlæg, hvor mindst 40 pct. af væsken fordampes ved en temperatur på under 90 pct. af væskens kogepunkt under normalt tryk, dog højst 4 kWh pr. tons bortdampet væske.«

Jeg vil godt bede ministeren her fra Folketingets talerstol forklare, hvad det er, der sker dér. Der er sikkert nogle på DTH og andre steder, der kan komme med videnskabelige udrednin-